

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoCsp/19/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125243226
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6125243226.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Dušana Kucbela, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., C. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. A. XXXX/XX, XXX XX E. E., o zaplatenie 3.143,23 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Csp/8/2025 zo dňa 09. 06. 2025 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia peňažnej sumy vo výške 3.143,23 Eur spolu s úrokom z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 3.143,23 Eur od 22. 10. 2024 do zaplatenia.

2. Žalobca tvrdil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 10. 2024 ktorú uzavrel s postupcom Tatra banka a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930 (ďalej len „postupca“), postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Ďalej žalobca tvrdil, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Žalovaná pohľadávka vo výške 3.143,23 Eur pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 3.143,23 Eur a vznikla na základe Zmluvy č. 2936478342, ktorú uzavrel postupca so žalovaným dňa 04. 10. 2014, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca dňa 09. 07. 2024 zmluvu vypovedal. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania počnúc dňom 22. 10. 2024, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3.1. Okresný súd zistil, že právny nárok žalobcu bol odôvodnený Zmluvou o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu (ďalej aj „Zmluva“), ktorú uzavreli dňa 04. 10. 2014 Tatra banka, a.s., IČO: 00686930, so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava a žalovaný identifikovaný adresou trvalého pobytu – Nad plážou 25, 974 01 Banská Bystrica ako majiteľ účtu.

3.2. V zmysle článku VII. predmetnej Zmluvy sa zmluvné strany dohodli na poskytnutí úveru formou voliteľného prečerpania na bežnom účte (ďalej aj „Úverová zmluva“) s uvedeným nasledovných

podmienok: Druh úveru: voliteľné prečerpanie splatné na požiadanie, výška voliteľného prečerpania: 200,- Eur alebo výška určená bankou v súlade v OP balíkov služieb F. E. G., výška úrokovej sadzby: vo výške Úrokovej sadzby pre produkt Voliteľné prečerpanie v rámci balíka Tatra Personal určenej bankou v zmysle OP, v čase uzavretia tejto zmluvy 18,9 % p.a., konečná splatnosť voliteľného prečerpania: deň podania žiadosti o zrušenie bežného účtu, alebo deň podania žiadosti o zrušenie balíka služieb k bežnému účtu, ktorý obsahuje produkt voliteľné prečerpanie, alebo deň podania odstúpenia od úverovej zmluvy alebo deň poskytnutia iného typu kontokorentného úveru na bežný účet alebo deň, kedy banka požiadala o splatenie tohto úveru, Doba trvania úverovej zmluvy: Úverová zmluva trvá počas celej doby trvania pohľadávky banky z poskytnutého úveru a/alebo trvania oprávnenia Majiteľa účtu čerpať úver podľa tejto zmluvy.

3.3. V zmysle článku XV. bod 15. 5 Všeobecných obchodných podmienok účinných od 01. 02. 2014 platí, že ak nie je v Zmluve uvedené inak, Poštovka a Klient uzatvárajú príslušnú Zmluvu na dobu neurčitú s výpovednou lehotou pre Klienta jeden mesiac a pre Poštovku dva mesiace, pokiaľ Klient nekonal preukázateľne podvodným spôsobom; ak konal, Poštovka má právo vypovedať Zmluvu s okamžitou účinnosťou. Výpovedná lehota začína plynúť od prvého dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola písomná výpoveď doručená. Posledný deň výpovednej lehoty je dňom vzájomného vysporiadania si záväzkov vyplývajúcich z vypovedanej Zmluvy medzi Poštovkou a Klientom.

3.4. Tatra banka a.s. dňa 09. 07. 2024 listom označeným ako Výpoveď zmluvy o účte upozornila žalovaného, že napriek predchádzajúcim výzvam je žalovaný k 04. 07. 2024 v nepovolenom prečerpaní na bankovom účte vedenom v F. E. G., zároveň banka vyzvala žalovaného na zaplatenie sumy nepovoleného prečerpania, keď ako dátum vzniku nepovoleného prečerpania uviedla 20. 03. 2023 a výšku nepovoleného prečerpania ku dňu 04. 07. 2024 uviedla sumu 3.143,23 Eur. Aktuálnu sumu nepovoleného prečerpania banka vyzvala žalovaného uhradiť v lehote 7 kalendárnych dní od vystavenia tejto výzvy. Na základe tejto výpovede banka informovala tiež žalovaného, že zruší účet v deň uplynutia výpovednej doby, t. j. po uplynutí dvoch mesiacov po doručení výpovede.

3.5. Z výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že tento účet bol otvorený dňa 04. 10. 2014 a zatvorený dňa 23. 10. 2024, keď v sledovanom období od 01. 01. 2021 do 22. 11. 2024 predstavoval účtovný zostatok v lokálnej mene na konci dňa – konci sledovaného obdobia sumu: (-) 2.511,25 Eur.

3.6. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 10. 2024 medzi postupcom F. E. G., Bratislava 1, IČO: 00 686 930 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému vo výške 3.143,23 Eur spolu so všetkými právami s ňou spojenými, o čom postupca informoval žalovaného listom – Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 24. 10. 2024, ktorú adresoval žalovanému na adresu - H. A. B., Hronské Predmestie 1057/9, 974 01 Banská Bystrica.

4. Okresný súd mal za preukázané, že žaloba má základ v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o úvere bola uzavretá ako ďalší produkt a služba k bežnému účtu fyzickej osoby, zriadeného Zmluvou o bežnom účte zo dňa 04. 10. 2014, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej bolo umožnené žalovanému voliteľné prečerpanie na jeho bežnom bankovom účte, a to 200,- Eur. Pre posúdenie okolností, či ide o spotrebiteľský úver, nie je rozhodujúce, akou právnou formou sa spotrebiteľský úver poskytuje (zmluva o pôžičke, zmluva o úvere, nepomenovaná zmluva), ale dôležité je, že ide o poskytnutie peňažných prostriedkov v prospech spotrebiteľa za odplatu. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Rozdiel medzi spotrebiteľskými úvermi na jednej strane a inými úvermi na druhej strane, v ktorom prípade možno vzťah posudzovať ako obchodný, spočíva predovšetkým v charaktere subjektov takéhoto vzťahu. Veriteľ, ktorý poskytol úver žalovanému je právnická osoba, banka, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaný je spotrebiteľ fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

5.1. Okresný súd v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, keďže podľa žaloby tvrdený právny predchodca žalobcu v postavení banky postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, a právna úprava v prípade takéhoto postúpenia vyžadujú splnenie viacerých podmienok (riadne vypovedanie zmluvy z dôvodu nepovoleného prečerpania na účte, výzva na zaplatenie pred postúpením, trvanie omeškania dlžníka 90 dní pred postúpením) a teda dodržanie podmienok postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách.

5.2. V tejto súvislosti súd zistil, že Výpoveď zmluvy o účte zo dňa 09. 07. 2024, veriteľ (t. j. banka) výpoveď formuloval ako výzvu na okamžité zaplatenie celej pohľadávky. Obsahom výpovede bola výzva na

okamžité zaplatenie celej pohľadávky, pričom účinnosť výpovede veriteľ naviazal práve na lehotu 7 dní od vystavenia tejto výzvy. Čo sa týka uvedenej výpovede, žalobca predložil podací hárok a sledovanie zásielky, z ktorých je v zmysle zisteného skutkového stavu zrejmé, že Výpoveď zmluvy o účte zo dňa 09. 07. 2024 bola odoslaná žalovanému ako doporučená zásielka, a to na adresu H. A. B., I. A. XXXX/X, XXX XX E. E., a to konkrétne dňa 09. 07. 2024, a následne dňa 15. 07. 2024 bola zásielka banke vrátená ako nedoručená z dôvodu, že adresát bol neznámy.

5.3. Adresa na podacom hárku a na samotnej Výpovedi adresovanej žalovanému nekorešponduje s adresou trvalého pobytu žalovaného, ktorú uviedol v Zmluve o úvere. Žalobca nepreukázal dôvod veriteľa – banky doručovať predmetnú Výpoveď na inú adresu žalovaného ako na adresu jeho trvalého pobytu, ktorá bola veriteľovi známa aj z údajov uvedených v Zmluve o bežnom účte. Rovnako tak žalobca nepreukázal, že by v súlade s článkom IV. Všeobecných obchodných podmienok účinných od 01. 02. 2014 bola medzi bankou a žalovaným nejaká iná dohoda, v zmysle ktorej by neplatilo, že banka doručuje informácie alebo dokumenty žalovanému osobne, alebo kuriérskou službou, alebo poštou, alebo inými prostriedkami diaľkovej komunikácie (napr. telefón, fax, e-mail, SMS a pod.) alebo kontaktnými kanálmi na posledné známe kontaktné údaje. V konaní totiž nebolo zo strany žalobcu žiadnym spôsobom tvrdené a riadne preukázané, že by žalovaný kedykoľvek v priebehu trvania zmluvného vzťahu informoval banku o tom, že banka s ním má viesť korešpondenciu na adresu - H. A. B., I. A. XXXX/X, XXX XX E. E., teda adresu inú ako je adresa jeho trvalého pobytu, tak ako ju aj sám žalovaný uviedol v Zmluve o bežnom účte, a teda adresa H. A. B., D. A. XX, XXX XX E. E..

5.4. Na adresu, na ktorú banka doručovala Výpoveď žalovanému bol žalovaný neznámy a preto pri posúdení otázky, či došlo k doručeniu výpovede do dispozičnej sféry žalovaného okresný súd prijal záver, že žalobca neunesol dôkazné bremeno doručenia predmetnej Výpovede.

6.1. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. 04. 2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20. 11. 2019, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31. 03. 2022.

6.2. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky má takéto postúpenie dopad na platnosť právneho úkonu. Ak zmluva o postúpení pohľadávok v čase jej uzatvárania nespĺňala náležitosti vyžadované ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, išlo o neplatný právny úkon odporujúci zákonu. Neplatnosť podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka je neplatnosťou absolútnou, čo znamená, že právny úkon, postihnutý takouto absolútnou neplatnosťou nemá za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a pôsobí od začiatku voči každému.

6.3. Ak nebolo preukázané doručenie výpovede žalovanému, potom nie je možné ani určiť, od kedy a či vôbec plynula lehota 90 dní (v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách). S doručením Výpovede je spojená účinnosť výpovede zmluvy o úvere. Keďže nebolo preukázané doručenie výpovede, nemohol súd prijať ani záver o účinnosti výpovede zo zmluvy, tak ako tieto účinky predpokladá aj ustanovenie článku XV. bod 15. 5 Všeobecných obchodných podmienok účinných od 01. 02. 2014.

6.4. Základným predpokladom preukázania aktívnej legitímácie žalobcu je, aby sa postupovala pohľadávka splatná a bolo preukázané doručenie výzvy obsiahnutej vo Výpovedi banky do dispozičnej sféry dlžníka. Okresný súd žalobu zamietol, pretože z dokazovania vplývalo, že žalobca sa nestal veriteľom pohľadávky uplatnenej proti žalovanému na základe posudzovanej úverovej zmluvy, lebo nebolo preukázané platné postúpenie bankovej pohľadávky na žalobcu.

7.1. Žalobca vo včas podanom odvolaní namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci a nesprávny procesný postup, ktorým súd prvej inštancie znemožnil, aby uskutočňoval procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7.2. Keďže skutkové tvrdenia ohľadne doručovania výpovede a platnosti postúpenia pohľadávky neboli protistranou popreté, v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP ich bolo v konaní potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia, na základe čoho je nesporným skutkovým tvrdením, že výpoveď zmluvy bola doručovaná na správnu adresu žalovaného. Žalobca zastáva názor, že súd prvej inštancie dospel

na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko je zrejmé, že žalovaný nijakým spôsobom nerozporoval ani nespochybňoval doručovanie výpovede do jeho dispozičnej sféry.

7.3. Súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces – nakoľko v skutkovom prípade, kedy postupca splnil požiadavky zákonodarcu na platné zosplatnenie úveru a následné platné postúpenie (pričom doručovanie nenamietala ani jedna zo strán sporu) tieto požiadavky aktívne zmenil a prispôbil zákonné ustanovenia (to všetko pri nespornosti otázky zosplatnenia a platného postúpenia – keďže ani jedna zo strán sporu netvrdila opak) – a to s cieľom ochrany spotrebiteľa. Súd rozporoval skutkové tvrdenia žalobcu namiesto žalovaného. V uvedenom prípade ide nielen o výslovné negovanie tvrdení žalobcu, ale aj o rozporovanie ním predložených dôkazov na zdôvodnenie vzniku a výšky nároku. V právnom štáte je nemysliteľné, aby súd sám svojou činnosťou v civilnom procese, v rozpore s princípom formálnej pravdy, suploval úlohu právneho zástupcu slabšej strany a rozporoval skutkové tvrdenia protistrany a v danom prípade i dôkazné tvrdenia. Pokiaľ súd považoval doručovanie výpovede za sporné, mal žalobcu vyzvať na predloženie prípadných ďalších dôkazov, ktorými by mohol žalobca zvrátiť zamietnutie žaloby.

7.4. Žalobca z opatrnosti k odvolaniu pripojil aj výpoveď zmluvy o účte zo dňa 09. 07. 2024, doručovanú zo strany Tatra banky a.s. žalovanému na adresu Nad Plážou 25, Banská Bystrica spolu s podacím hárkom, pričom podľa žalobcu nejde o novotu v odvolacom konaní, nakoľko doposiaľ nemal a ani nemohol mať pochybnosť o tom, že súd bude rozporovať doručovanie výpovede zmluvy žalovanému, hoci sám žalovaný tak neučinil.

7.5. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok preskúmal a v zmysle ust. § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu a prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov.

8. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

9. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pretože rozhodnutie je vecne správne.

10. Odvolanie žalobcu nebolo dôvodné. S dôkazmi, ktoré predložil žalobca pri nečinnosti žalovanej strany sporu, sa okresný súd vysporiadal a vec správne skutkovo a právne posúdil.

11.1. Zo spisu vypláva, že Oznámenie banky o postúpení pohľadávky z 24. 10. 2024 bolo doručovaná žalovanému na adresu D. A. XX aj na adresu I. A. XXXX/X (č. l. 18,19), výpoveď zo zmluvy o účte zo dňa 09.07.2024 je doručovaná žalovanému na adresu I. A. XXXX/X (č. l. 37) a sledovanie tejto poštovej zásielky (č.l.75). V odvolacom konaní žalobca tvrdil, že rovnakú výpoveď zo zmluvy o účte zo dňa 09.07.2024 banka doručovala žalovanému na adresu D. A. XX (č. l. 110) , čo preukazuje podacím hárkom zo dňa 09.07.2024 (č. l. 111) Z uvedeného podacieho hárku, ako dôkazu predloženému v odvolacom konaní vyplýva, že výpoveď banka žalovanému dlžníkovi doručovala aj na adresu dohodnutú v zmluve: D. A. XX.

11.2. Žalobca tvrdil, že nejde o novotu v odvolacom konaní predložením dôkazu, že banka doručovala výpoveď žalovanému dlžníkovi na adresu dohodnutú v zmluve, čím mal žalobca spochybniť záver súdu prvej inštancie o neplatnom postúpení pohľadávky. Uvedené tvrdenie žalobcu neobstojí, pretože v zmysle § 366 CSP nepreukázal, že dôkaz nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

11.3. Neobstojí ani tvrdenie žalobcu, že pokiaľ súd považoval doručovanie výpovede za sporné, mal žalobcu vyzvať na predloženie prípadných ďalších dôkazov, ktorými by mohol žalobca zvrátiť zamietnutie žaloby. Súd prihliadol na absolútnu neplatnosť postúpenia pohľadávky vzhľadom na dokazovanie, ktoré vykonal a bolo vecou žalobcu, aby uvedený záver vyvrátil.

12. V sporovom súdnom konaní platí Čl. 8 základných princípov a § 150 ods. 1 CSP, podľa ktorého má žalobca povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a na základe toho, čo je predmetom konania. Predmetom konania v posudzovanom spore bolo peňažné plnenie uplatnené proti žalovanému spotrebiteľovi, pričom žalobca tvrdil, že je právnym nástupcom pôvodného veriteľa. Vzhľadom na to súd musel najskôr vyriešiť otázku vecnej legitímácie žalobcu, ktorá má materiálny základ v hmotnom práve § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pri posúdení tejto otázky žalobca tvrdil, že postupca splnil požiadavky zákonodarcu na platné zosplatnenie úveru a

následné platné postúpenie pohľadávky na žalobcu, ale svoje tvrdenie v konaní na súde prvej inštancie nepreukázal a to ani dodatočným predložením výpovede banky dlžníkovi v odvolacom konaní.

13. Na unesenie vlastného dôkazného bremena žalobcu nemožno usudzovať vzhľadom na to, či a ako uplatnil svoje procesné práva žalovaný, ktorý je ako spotrebiteľ slabšou stranou sporu. Súd posudzuje platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky aj bez procesnej aktivity spotrebiteľa. Neobstojí tvrdenie žalobcu o presúvaní dôkazného bremena, pretože v spotrebiteľskej veci prihlíada súd z úradnej povinnosti na dôvody absolútnej neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky uplatnenej proti spotrebiteľovi alebo predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru.

14. V Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SR bolo pod č. R 38/2025 publikované rozhodnutie veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktorého právna veta znie: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný.“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júla 2025 sp. zn. 1VCdo/4/2025).

15.1. Okresný súd konštatoval, že Tatra banka a.s. dňa 09. 07. 2024 listom označeným ako Výpoveď zmluvy o účte upozornila žalovaného, že napriek predchádzajúcim výzvam je žalovaný k 04. 07. 2024 v nepovolenom prečerpaní na bankovom účte vedenom v F. E. G.. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, žalobca bol povinný preukázať, že žalovaného banka pred samotnou výpoveďou zo dňa 09.07.2024 vyzvala na úhradu platby, z dôvodu nepovoleného prečerpania.

15.2. Pokiaľ výpoveď zo zmluvy zo dňa 09.07.2024 odkazuje na predošlé výzvy adresované žalovanému, potom nejde o taký dôkaz, ktorý žalobca, nemohol včas predložiť v konaní na súde prvej inštancie, pretože tvrdí, že je právny nástupca banky.

15.3. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožňuje so zistením okresného súdu, že žaloba neuniesol dôkazné bremeno ohľadne platného postúpenia pohľadávky, ktorú si žalobou v posudzovanej veci uplatnil.

16. Okresný súd sa vysporiadal so všetkými na vec sa vzťahujúcimi skutkovými zisteniami a vec správne právne posúdil. Žalobca nespochybnil skutkové zistenia a právne závery okresného súdu ani v odvolacom konaní.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému žiadne odvolacie trov nevznikli.

18. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).